

Knjiga iz zatvora

Bilo mi je 29 godina i bio sam u zatvoru dvije godine nakon počinjenja zločina. Bog je bio jako udaljen od moga života. Jedino u što sam zaista bio siguran jest to da postoji. Nikada nisam čuo za svetog Josemariju Escriva dok mi jedna od Sestara Milosrđa nije donijela knjigu Prijatelji Božji.

26.09.2012.

Bilo mi je 29 godina i bio sam u Španjolskoj, u zatvoru već dvije godine nakon što sam počinio zločin.

U to sam vrijeme smatrao da je Bog jako daleko od mene i moga života. Mislio sam da je on u Nebu, a ja ovdje na zemlji. Jedino u što sam zaista bio siguran jest to da postoji.

Nikada nisam čuo za svetog Josemariju Escriva dok mi časna sestra, Sestra Milosrđa, nije donijela knjigu *Prijatelji Božji*. Nakon što sam je pročitao mogu reći da sam bio poprilično siguran da Bog nije samo u Nebu, nego i na zemlji i u meni.

Kao dijete primio sam jako dobro katoličko obrazovanje, ali kada sam bio tinejdžer moji bi mi prijatelji govorili: „Bog ne postoji, nemoj biti glup, napreduj, budi moderan...“ I dopustio sam da me to ponese. Ponekad vam je potreban netko tko će se pojaviti i iskreno govoriti, a upravo je to kroz svoju knjigu meni učinio sveti Josemaria.

Shvatio sam koliko sam jako udaljio Boga iz svog života i kako sam ga

varao. Počeo sam shvaćati da Bog nije samo broj kojeg ćete zvati kad vam je hitno potrebna pomoć. Otkrio sam da ga trebam voljeti u dobrim i u teškim trenucima i uvijek ga držati kraj sebe, jer bez njega ne mogu učiniti ništa.

Zahvaljujući toj knjizi pošao sam novim putem i nikada to nisam požalio. Počeo sam čitati sve knjige svetog Josemarije i posuđivao sam ih drugim ljudima u zatvoru – a oni mi ih nisu vratili!

Na dan kada mladež nosi križ u sklopu Križnog puta po cijelom svijetu, križ je nošen i kroz zatvor. Srce mi je bilo duboko potrešeno te je tamo i tada nastao san, fantastičan plan da svoju sestru, koja je još uvijek živjela u mojoj domovini, povedem na Svjetski dan mladih u Madrid kako bi obadvoje u njemu zajedno sudjelovali. Radio sam u praonici u zatvoru i vrlo malo

zaradivao, ali sve sam sačuvao i počeo ozbiljno planirati.

U tom je trenutku moja sestra imala dvadeset godina i bila je na Sveučilištu. Ne bi bila u mogućnosti priuštiti si dolazak. Moja se obitelj raspala prije šest godina: moj je otac napustio moj majku te je ostavio nju i sestru gotovo bez ičega. Istina je da je plaćao studij mojoj sestri, ali tek nakon mnogo pritiska.

S tim sam ciljem sve svoje nade položio u Gospodina i nakon što godinu dana nisam apsolutno ništa trošio, uspio sam joj skupiti i poslati novac. Zapisala se za dolazak na SDM u Madridu pri službenoj delegaciji Biskupske Konferencije naše zemlje.

Kada se činilo kako se moj san ispunjava, odbili su mi zahtjev za puštanje na SDM. Upravo sam odslužio četiri godine od svoje šestogodišnje kazne i trebalo mi je još tri mjeseca prije nego bih mogao

tražiti puštanje, kada su neočekivano zatvorske vlasti, znajući da dolazi moja sestra i da sam teškom žrtvom uspio prikupiti taj novac, bez ikakvog razloga odbili dati mi dopuštenje.

Dva mjeseca prije SDM meni se srce trgalo. Pisao sam pismo voditelju zatvora, sucu, uredu za prijevremeno puštanje... Objasnio sam svoju situaciju i koliko jako želim iskusiti taj SDM sa svojom sestrom, i to nakon četiri godine koje sam proveo bez da sam vidio nju ili ikoga od svoje obitelji budući da nitko od njih ne živi u Španjolskoj. Nisam dobio ni jedan odgovor i počeo sam gubiti nadu. SDM se jako približavao, a ja sam padao u očaj. U tom je trenutku moja sestra počela moliti devetnicu svetom Josemariji: devet dana žrtve, molitve i razmatranja, s ciljem da dobijem dopuštenje koje sam toliko trebao.

Već sam se priviknuo na pomisao da će samo moja sestra biti u kolovozu u Madridu; meni je ionako to bilo najvažnije. Ali nisam si mogao pomoći, a da se iznutra ne osjećam loše jer poslije toliko truda i samoodricanja neću moći biti tamo s njom i morat ću se zadovoljiti time da je vidim na dva sata preko prozora. Toliko veliko putovanje samo radi toga.

Tada se dogodilo čudo. Dan nakon što je moja sestra završila devetnicu, deseti dan, rekli su mi da mi je Ured za prijevremeno puštanje odlučio dati dopuštenje da izađem na šest dana povodom SDM kako bih mogao otići u Madrid i tamo se sastati sa sestrom.

Jednostavno nisam mogao vjerovati, ali konačno je stigao i SDM i ja sam ponovo vidio svoju sestru. Najsjajnija točka tog tjedna bio je susret mladih s Papom na Cuatro Vientos. Te sam

noći odlučio da neću pustiti Boga da više čeka; odlučio sam mu dati svoj život, samo za njega živjeti. Živjeti u svetosti, posvećivati svoj posao, svoj studij na koji sam se opet vratio; posvetiti svoj život i živote drugih ljudi.

Sveti me je Josemaria naučio živjeti: naučio me je kako reagirati i njemu dugujem ono što sad jesam. Duhovno me izgradio i naučio me kako da se nutarnje očistim, kako da oprostim, kako da tražim oproštenje, kako da oprostim sebi, i naučio me da nam je Isus Krist zaista prijatelj, naš Otac, i da nas voli više od ikoga. Prije nego sam sreo Isusa nisam imao ništa i bio sam ništa. Sada sam sretan, i zahvaljujući njemu moj život konačno ima smisao.

Sada sam izvršio svoju kaznu i vratio se u domovinu, drugačiji nego što sam bio kada sam otišao u zatvor. Sve se to dogodilo zahvaljujući Bogu

koji je uzeo moj život i ponovo ga obnovio. Sada kada sam mu predao svoj život pripremam se za ulazak u sjemenište, ako to bude Božja volja.

www.hr.josemariaescriva.info

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/knjiga-iz-zatvora/](https://opusdei.org/hr-hr/article/knjiga-iz-zatvora/)
(20.04.2025.)